

Fylgiskjal II.**Samþykkt nr. 149 um atvinnu, vinnuskilyrði og lífskjör hjúkrunarfélks.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnu- og málastofnunarinnar, er kom saman til sextugustu og þriðju þingsetu sinnar í Genf hinn 1. júní 1977 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnu- og málastofnunarinnar

viðurkennir hinn veigamikla þátt, sem hjúkrunarfélk ásamt öðrum heilbrigðisstéttum á því að vernda og bæta heilsu og velferð almennings,

viðurkennir að hið opinbera sem vinnuveitandi hjúkrunarfélks ætti að eiga raunhæfan þátt í að bæta kjör og vinnuskilyrði hjúkrunarfélks,

gerir sér ljóst að núverandi aðstæður hjúkrunarfélks í mörgum löndum, þar sem skortur er á sérhæfðu fólki og tiltækt starfslíð er ekki alltaf nýtt á sem bestan hátt, eru þrándur í götu þróunar raunhæfrar heilbrigðisþjónustu,

minnst þess að til hjúkrunarfélks taka margar samþykktir og tillögur Alþjóðavinnu- og málastofnunarinnar, sem hafa að geyma almennar reglur um atvinnu og vinnuskilyrði svo sem gjörningar um mismunun, um félagafrelsi og samningsrétt, um frjálsar sættir og gerðir, um vinnutíma, orlof með launum og námsfrí, um félagslegt öryggi og velferðarmál, um mæðra- vernd og heilsuvernd verkafélks.

telur að hinar sérstöku aðstæður við hjúkrun geri það æskilegt að bæta við hinar nefndu almennu reglur sérstökum reglum fyrir hjúkrunarfélk, sem miði að því að það fái notið aðstöðu, sem svari til hlutverks þess í heilbrigðismálum og það geti sætt sig við,

minnst þess að eftirfarandi reglur hafa verið samdar í samvinnu við Alþjóðaheilbrigðis- og málastofnunina og að framvegis verður unnið með þeirri stofnun að því að stuðla að og tryggja framkvæmd þessarar reglna,

hefur samþykkt ákveðnar ábendingar um atvinnu, vinnuskilyrði og lífskjör hjúkrunar- félks, en það er sjötta mál á dagskrá þessa þings, og

þar sem þingið hefur ákveðið að ábendingar þessar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir það í dag, hinn 21. júní 1977, eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um hjúkrunarfélk, 1977:

1. gr.

1. Í þessari samþykkt á orðið „hjúkrunarfélk“ við alla flokka manna, sem annast hjúkrun.
2. Samþykktin tekur til alls hjúkrunarfélks, hvar sem það vinnur.
3. Að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök vinnuveitenda og launþega, þar sem þau eru til, getur hlutaðeigandi stjórnvald sett sérstakar reglur um hjúkrunarfélk, sem innir af hendi hjúkrunarstörf í sjálfboðavinnu. Í þessum reglum skal þó ekki vikið frá ákvæðum 2. greinar, t.l. 2. a., 3. greinar, 4. greinar og 7. greinar þessarar samþykktar.

2. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt skal móta og framkvæma stefnu varðandi hjúkrun og hjúkrunarfólk, sem miði að því að tryggja svo mikla og góða hjúkrunarþjónustu, sem nauðsynleg er til þess að heilbrigði almennings komist á svo hátt stig sem mögulegt er. Þetta skal gert á þann hátt, sem við á í hverju landi og fara fram innan ramma hinnar almennu stefnu í heilbrigðismálum þar sem hún fyrirfinnst.
2. Einkum skal hvert aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja hjúkrunarfólki
 - a. nægilega menntun og þjálfun til þess að gegna sínu hlutverki; og
 - b. atvinnu og starfsskilyrði þar á meðal möguleika til frama og launa, sem líklegt er til þess að fólk laðist að þessum störfum og haldist í þeim.
3. Sú stefna, sem nefnd er í 1. tölulið þessarar greinar, skal mótuð í samráði við hlutaðeigandi samtök vinnuveitenda og launþega þar sem slík samtök fyrirfinnst.
4. Í samráði við hlutaðeigandi samtök vinnuveitenda og launþega skal samræma þessa stefnu aðgerðum, sem varða önnur atriði heilbrigðismála og aðra launþega á þessu sviði.

3. gr.

1. Frumkröfurnar varðandi hjúkrunarnám og þjálfun og eftirlit með því skulu settar með lögum eða reglugerðum eða af hlutaðeigandi stjórnvaldi, eða hlutaðeigandi faglegri stofnun, sem veitt er umboð til þess með lögum eða reglugerðum.
2. Hjúkrunarnám og þjálfun skal samræma námi og þjálfun annarra heilbrigðisstétta.

4. gr.

Lög eða reglugerðir skulu ákveða skilyrðin fyrir réttindum til að stunda hjúkrunarstörf og einskorða þau réttindi við þá, sem fullnægja þessum skilyrðum.

5. gr.

1. Gera skal ráðstafanir til aukinnar þátttöku hjúkrunarfólks í skipulagningu hjúkrunarþjónustu og meira samráðs við það um ákvarðanir, er hjúkrunarfólk varðar á þann hátt, sem hæfir aðstæðum í landinu.
2. Ákvarðanir um ráðningarkjör og vinnuskilyrði ætti helst að taka með samningum milli hlutaðeigandi samtaka vinnuveitenda og launþega.
3. Lausnar á deilum, sem upp koma í sambandi við ákvörðun ráðningar- og starfskjara skal leita með samningaviðræðum aðila eða með þeim hætti að tryggð sé tiltrú aðila, sem hlut eiga að máli, með sjálfstæðum og hlutlausum hætti svo sem með málamiðlun, sáttum eða gerðardómum, sem aðilar eru ásáttir um.

6. gr.

Hjúkrunarfólk skal njóta kjara, er a. m. k. jafnist á við þau kjör, sem aðrir launþegar í landinu njóta að því er varðar eftirtalin atriði:

- a. vinnutíma, þar á meðal fyrirkomulag og greiðslur fyrir yfirvinnu, óþægilegan vinnutíma og vaktavinnu;
- b. vikulega hvíld;
- c. launað orlof á ári hverju;
- d. námsfrí;
- e. barnsburðarfrí;
- f. veikindafrí;
- g. félagslegt öryggi.

7. gr.

Ef þörf gerist skal sérhvert aðildarríki leitast við að bæta gildandi lög og reglugerðir um heilbrigði og öryggi við vinnu með því að aðhæfa þau hinu sérstæða eðli hjúkrunarstarfa og því umhverfi, sem þau eru unnin í.

8. gr.

Ákvæðum þessarar samþykktar skal veita gildi með lögum eða reglugerðum að svo miklu leyti sem þau eru ekki gerð gildandi með öðrum hætti með heildarsamningum, starfsreglum, gerðardómum, dómsúrskurðum, eða með þeim hætti öðrum, sem samrýmist aðstæðum í landinu.

9. gr.

Formlegar fullgildingar á þessari samþykkt skulu sendar forstjóra Alþjóðavinnumála-skrifstofunnar til skrásetningar.

10. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem hafa látið forstjóran skrá fullgildingar sínar.
2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.
3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi, að því er snertir hvert aðildarríki, tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

11. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra Alþjóðavinnumálastofnunarinnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.
2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

12. gr.

1. Forstjóri Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skráningu allra fullgilinga og uppsagna, sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.
2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

13. gr.

Forstjóri Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. grein sáttmála Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

14. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnumálastofnunarinnar kann að álíta það nauðsynlegt, skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

15. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:
 - a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 11. greinar hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
 - b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

16. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal III.

Tillaga nr. 156 um verndun verkamanna gegn hættu frá loftmengun, hávaða og titringi á vinnustað.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáráðs, er kom saman til sextugustu og þriðju þingsetu sinnar í Genf hinn 1. júní 1977 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáráðs,

minnist ákvæða gildandi alþjóðavinnuáráðs samþykktar og tillagna, sem þetta mál varða, og þá einkum Tillögu um heilsuvernd á vinnustöðum 1953, Tillögu um heilsugæslu á vinnustöðum 1959, Samþykktar og Tillögu um vernd verkamanna gegn geislun 1960, Samþykktar og Tillögu um öryggisbúnað véla 1963, Samþykktar um bætur vegna slysa við vinnu 1964, Samþykktar og Tillögu um heilbrigðisráðstafanir í verslunum og skrifstofum 1964, Samþykktar og Tillögu um vernd gegn eitrunarhættu frá benseni 1971 og Samþykktar og Tillögu um krabbamein sem atvinnusjúkdóm 1974,

hefur samþykkt ákveðnar ábendingar um mengun andrúmslofts, hávaða og titring á vinnustað, en það er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

þar sem þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í tillöguformi til uppfyllingar Samþykktar um verndun verkamanna gegn hættu frá loftmengun, hávaða og titringi á vinnustað 1977, gerir þingið í dag hinn 20. júní 1977 eftirfarandi tillögu, sem nefnist Tillaga um vinnustaði (loftmengun, hávaða og titring) 1977:

I. Gildissvið.

1. (1) Svo sem framast er unnt ætti ákvæði Samþykktar um vinnustaði (loftmengun, hávaða og titring), 1977 og þessarar tillögu að taka til allrar efnahagslegrar starfsemi.
- (2) Gera ætti ráðstafanir til þess að veita mönnum, sem vinna hjá sjálfum sér, vernd á vinnustað, er samsvari þeirri vernd, sem kveðið er á um í Samþykkt um vinnustaði (loftmengun, hávaða og titring.), 1977, og þessari tillögu.